Fiyatı : 40 TL.
Pazar günleri çıkar
SAYI: 605

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

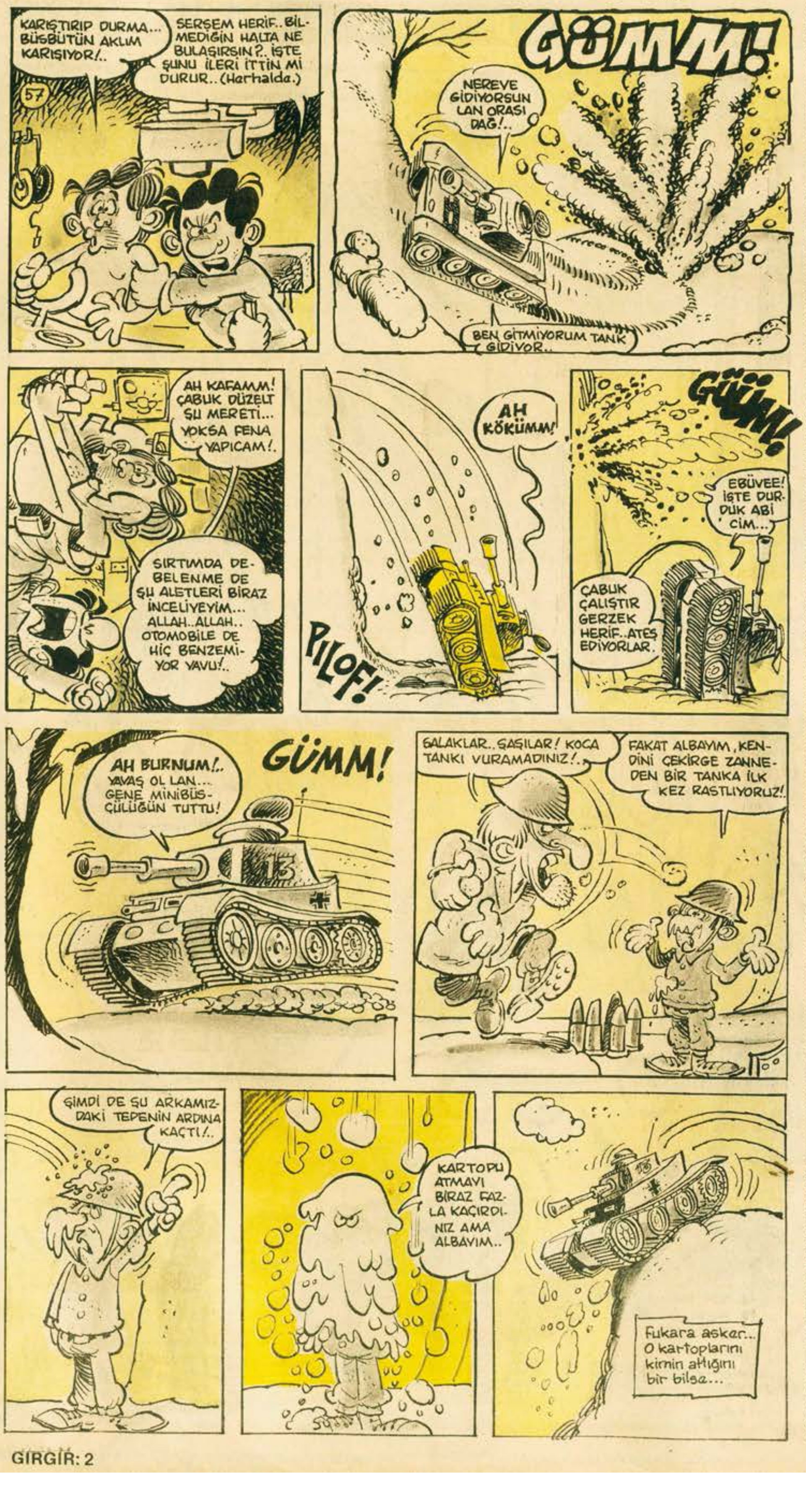

ERHAN BAŞKURT (Çanakkale Cezaevi)

Cezaevi yönetiminin, size ortak karikatür çalışma olanağı sağlaması ve sizin de bir arada çalışmalar yapabilmeniz beni çok mutlu etti...

Bildiklerinizi, bilmeyenlere aktarmanız en insancıl paylaşma biçimidir. Yalnız, bilginizi aktarırken şakacıktan da olsa yasaklar koymaya sakın kalkmayın...

Hiç kimse için "Bundan karikatürcü olmaz" gibisinden düşünmeyin. Kimin olup, kimin olamayacağına ancak okur karar verecektir. Size düşen, arkadaşlarınızın desen ve çizim tekniğini okur karşısına çıkabilecek düzeye getirebilmektir. Ondan sonrası, arkadaşlarınızın karikatür ve mizah anlayışı ve de ferasetine (!) kalmıştır...

Unutmadan söyleyeyim... Dalgaya düşüp, çıkmış karikatürleri sık'sık ve yeniden keşfediyorsunuz... Örnek altta...

Bozkurt'da genellikle cıcığı çıkmış konulara saldırıyor...

Okunmuş kitap ve dergi isteğinizi burada okurlara iletiyorum... Kitap ve dergi pahalılığından yakınmakta haklısınız... Ama yayıncılar da çaresiz durumda... (Gırgır'a yeni yaptığımız 10 liralık zammın daha mürekkebi kurumadan kağıda ve yakıta tekrar zam bindirildi... Sadece zenginler okusun... Onlardan zarar gelmez mi demek istiyorlar nedir?..) Okunmuş sanat dergisi ve kitap göndermek isteyenler için adres: Erhan Başkurt veya Bozkurt Belibağlı... E Tipi Özel Cezaevi-Çanakkale

ÖZCAN KAYACAN (Lüleburgaz)

Karikatürünüzün konusu çok güzel...Şiddete karşı ve sureti haktan görünen egemen politik anlayışın, en küçük sızlanmada hemen şiddet yanlısı kesilmesini çok güzel anlatıyorsunuz. Ama, sadece anlatıyorsunuz. Anlatımın üstüne geçen vuruculuk, etkileyicilik, güzellik ve çoşku kısaca mizah anlatısını karikatüre dönüştürecek ögeler eksik. Nedeni de yeterli çizemeyişiniz. Desen çalışın.

GIRGIR'DAN AL HABERİ

● Yeni zamlara niçin şaşırdınız? Biz üç hafta önce söylemiştik

Şimdi bakıyoruz da herkes "Vay canına ekmeğede mi zam geldi" "Nasıl olur çayada ha?", "Şeker 200 lira mı oldu?" diye şaşırıp kalıyor. Bunda şaşıracak ne var. Aşağıda tekrar gördüğünüz gibi, biz bunu ta 3 hafta önceki dergide duyurmuştuk.

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Seçim günü gelince kesenin ağzını açan Özal, MEYAK kesintilerini geri verip, üreticilere biriken borçları ödemeye başladı.

50 BİN LİRAYA APARTMAN DAİRELERİ

Otomobiller, yazlık evler...Oh beyim oh. Bunlar elli bin lira maaşla nasıl olur efendi? Bu işte bir bit yeniği var. Zaten senin rüşvet yediğin konusunda söylentiler duyuyorum. Ama deliller yetersiz. İlk fırsatta enseliycez, ayağını denk al.

MALİYECİ MEVLÜT

● Şirketlerini oğluna devreden "Koç" emekli oldu...

● Biricik dostumuz ve NATO müttefikimiz Amerika "Maraş'ı geri verin, yardıma devam edelim" diyor...

● Ev kiraları maaşlara birkaç tur bindirdi...

Serbest kürsü

Ehliyet almak kolaylaştırılmasın...

Sayın ilgililer...Ehliyet almayı kolaylaştırdınız da iyi mi oldu sanki.

Dün yanlış yere park etmişim diye bir trafik polisi hemencecik ehliyetimi aldı. Onbeş gün önce gene almışlardı. Eskiden itiraz ediyordum. Ehliyetimi kolay kolay alamıyorlardı. Şimdi kolaylaştırıldı diye iki dakkada ehliyetimi alıyorlar. Bu yüzden trafiğe çıkamıyoruz birader.

ŞOFÖR ŞAKİR

● SODEP ve Doğruyol, aldıkları oyları Meclis'te temsil etmenin yollarını arıyor...

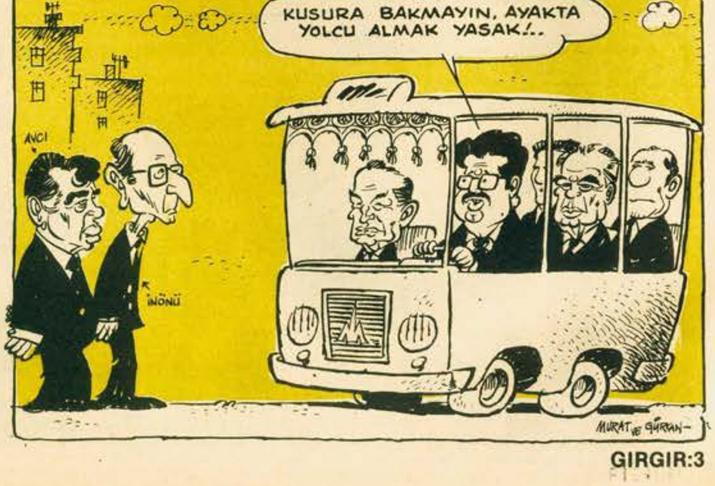

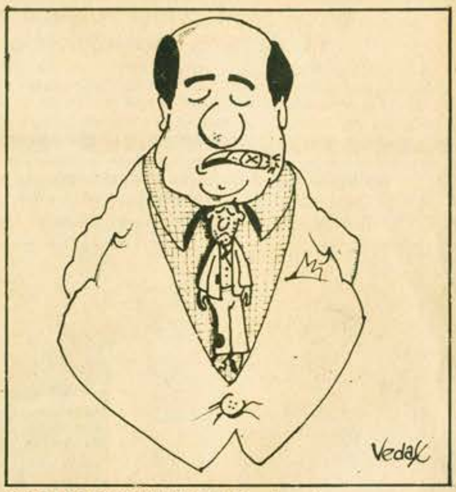

VEDAT CEPBAR REFAYELİ (Davutpaşa)
Askerlik yaparken çizebilmek büyük nimettir. Anlayış gösterdikleri için komutanlarınıza çok teşekkür edin. Kravat olarak bağlanan kişi yeterince belirlenememiş.Daha sade bir çizgi anlayışı ile daha kravata benzetebilirdiniz.

ŞENOL ERDEN (Sivas)
Çizgideki rastgelelik ve acelecilik sürüyor...Bebekler niye çirkin?...Desen çalışın.

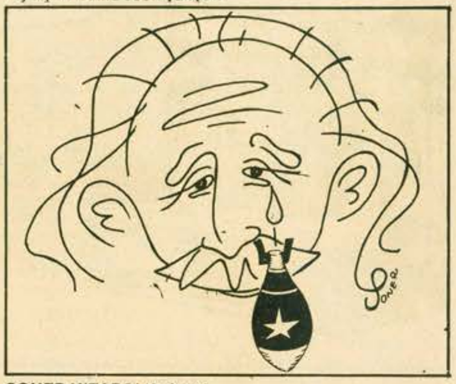

SONER HIZARCI (Ankara)
Einstein'i çizerken, bir başka çizginin portresinden faydalanmayıp, sadece fotoğrafına bakarak karikatürleştirdiyseniz elinize sağlık olsun. Oldukça başarılı bir portre karikatürü çizmişsiniz...Yalnız bombanın çizgisi yüz çizgilerine göre aykırı kalıyor. Tüm çizgilerin aynı anlayışla çizilmesi gerekir...
Bombalı karikatür yapmanın dertlerinden daha önce de söz etmiştim. Gözyaşının bomba olarak akması esprisini Fransız Tim yıllar önce çizmişti. Üstelik Türkiye'de de yayınlandıydı...

Duyuru

Gazeteci EMİN ÇÖLAŞAN'ın, "12 Eylül-Özal Ekonomisinin Perde Arkası" kitabı 2. baskısını yaptı. 6 baskı yapan "24 Ocak-Bir Dönemin Perde Arkası" belgesel-öykü kitabının devamı olan "12 Eylül..." günümüz ekonomi-politikasını daha iyi kavrayabilmek için okunmalı.

•••

Fikret Otyam resim, Filiz Otyam da özgün dokumalarını 31 Mart-20 Nisan tarihleri arasında Bebek Kile Sanat Galerisi'nde sergiliyorlar.

•••

Bursalı çizerlerden Yılmaz Aslantürk, Serdar Gilkal ve Sait Oktay, Bursa Hakimiyet Gazetesi'nde pazar günleri "ÇUVALDIZ" adlı kocaman bir mizah sayfası çıkartıyorlar.

FOTO galip
GALİP TEKİN
ABİ MAKİNE! HERİF MAKİNEYİ ARAKLADI!
HEYY DUR!
TUTUN HIRSIZ VAR.. İMDAAT!. DURDURUN!
BIRAK ONU BIRAK!
YAKALIYAMADIK AHH.. NE OLUYOR? DÜŞÜYORUM!
AY!
TAK!
SİZİN İÇİN TA AMERİKADAN GELDİM. SÖYLEYİN BAKALIM, O ACAİP ALET NERDE?
AVV!
SÖYLEYİN. YOKSA TÜKÜRÜRÜM HA!
DEMEK SÖYLEMİYORSUNUZ.. O ZAMAN SİZE İŞKENCE YAPICAM. AMA ÖNCE ÇORABIMLA BAYILTMALI SİZİ!.
Bir saat sonra...
HİHAHAHİHOHA VALLA DOĞRU SÖYLÜYORUM.. HAHİ..MAKİNEYİ ÇALDIRDIK.. HAHİO
BAK YALAN SÖYLÜYORSAN AYAĞININ ALTINA Bİ TÜP ÇİKOLATA DAHA SÜRÜP YALARIM!
MAKİNENİN KOPAN KAYIŞINI KOKLAYARAK ADAMI BULACAĞINI İDDİA EDİYOR. BU VELETİ MECBUREN TAKİP EDİCEZ.
SUSUN BESINIF NUFNIF..
BULDU VALLA İŞTE ONUN MOTOSİKLETİ. HERİF İÇERDE HERHALDE..
EEE.. BUNUN KAPISI KAPALI AMA...
AMOUR
BEN DE İŞERİM KAPIYA OLUR BİTER..
COZzz
ERİDİ İŞTE!
NERDE MAKİ... ANNEEE!
ANNECİĞİM İĞNECİ! İĞNECİ VAR BURDA!
KORKTU! HERİFİN ELİNDEKİ İĞNEDEN KORKTU!
SÖYLE ULAN! NE YAPTIN MAKİNEYİ?. SÖYLE ULAN!
EROİN ALMAK İÇİN OPERA MEYDANINDA BİR ESKİCİYE SATTIM. NOOLUR VURMA ABİ!.
GEL LAN BURAYA İĞNE YAPICAM SANA VELET.. CIS CIS!
CİVK!
AHA..İŞTE ORDA.. BONJUR MÖSYÖ..ŞU KÜLÜSTÜR MAKİNE KAÇA?
30 FRANK.
EVVAAH!. BÜTÜN PARAYI MEYHANEDE HARCADIK.. SENDE BİŞEYLER VAR MI?
YOK BE.
BAKAR MISINIZ.
BUNU BANA SATAN BAY ÇALIŞTIĞINI SÖYLEMİŞTİ..Bİ DENEYELİM İSTERSENİZ.
DUR BASMA!
ÇAT!
HEYY!.. NERDESİNİZ BE.. ALLAH ALLAH!
SATILIK MI, O MAKİNE?
EVET. BİRAZ EVVEL İKİ KİŞİ ALMAYA KALKTI AMA KISMET SİZEYMİŞ. İÇİNDEKİ FİLMİ DAHİL 30 FRANK!
KULLANMAK İÇİN ALMIYORUM. SÖKÜP PARÇALARINI KENDİ MAKİNAMDA KULLANICAM...
..ONUN İÇİN FİLİM GEREKMEZ.
APTAL YAKTI FİLMİ!
haftaya: SİYAH56
56 MODEL SİYAH BİR DOLMUŞUN AKIL ALMAZ HİKAYESİ
SON

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

Biraz da savaşalım...

GIRSEKS

GENÇLER ŞEEDİŞELİM Mİ?

Neydi öööö...Döğüşelim mi? Yok...Cık o da diiil di. Görüşelim mi?? I-ıh o hiç diil. Buldum buluşalım...Yok be o da değil. Hıhıhı buldum buldum...Yazışalım...Hayır öyle olamaz...Hah...Bu sefer kesin hatırladım. Yarışalım...Hey gençler yarışalım mı? Var mı benle yarışacak babayiğit. Bu yaşımda hepinize beş çekerim...Yarı yolda yaya bırakırım.

SABRİ SEKSENLİK

ÇILDIRTAN ROMAN

ŞEHVET ÇARŞAFLARI

Pencereden giren günün ilk ışıklarıydı uyandı. Daha gecenin yorgunluğunu atamamıştı üzerinden. "Ne geceydi be" diye düşündü. "Dört kişi aynı yatakta, alt alta üst üste sabaha kadar..." Sonra üzerinde yatan genç kadını seyretti uzun uzun..."Bütün gece inledi durdu" dedi kendi kendine. Yerinden hafifçe doğrulup üzerindeki kadını yana itti. Genç kadın sere serpe ötekilerin üstüne uzandı bu kez...Hiç biri uyanmamıştı.

Doğrulduğu yerden odanın tavanındaki ıslaklığı seyretti... Her seferinde tavan ıslanıyordu, zaten her gece aynı şeylerin olmasına alışmıştı. O bu düşünceler içindeyken odanın kapısı yavaşça açıldı..."Hah" dedi kendi kendine bir sen kalmıştın. "Dün gece niye gelmedin?.." Ama karşısındaki O'nu duymadı bile. Sonra ağır ağır soyunmaya başladı. Yatağını paylaştığı insanlar da uyanıyordu artık. Külodunu dizine kadar sıyırdı ve beklemeye başladı. Birden bütün vücudu titredi...Her hücresini ayrı ayrı bölüyorlardı sanki...Gitgide artan kalçasındaki sızı biraz sonra kesildi.

"Of, öf..." dedi Sabahat: "Daha kaç iğne yapıcaksın Kadriye abla, kıçım delik deşik oldu vallahi. Doktor beye söyle burdan çıkmak istiyorum" Sabahatin yanındaki hastalar da doğruldu. Münevver yine inlemeye başladı. "Yeter be yatak yokluğundan dört kişi aynı karyolada yatıyoruz, her yanım tutuldu vallahi. Sözüm ona hastaneye yatıp da tedavi olucaz. Ustelik her yağmur yağdığında tavan akıyor. Şıp...Şıp...Sabaha kadar"

Bütün bunları dinleyen Kadriye hanım "Bana ne be" diye gürledi. Biz altı üstü hastabakıcıyız...Sonra geldiği gibi ayaklarını sürüyerek çıkıp gitti. Yataktaki dört kişi bakakalmıştı ardından.

Atilla ATALAY

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

AÇIK TEŞEKKÜR

Aylardır çekmekte olduğum bel ağrısını "Abey...Gel ben senin belini bir kütürdeteyim" deyip beni sırtımdan kavrayarak iyileştiren

KAPICIMIZ YAKUP'A

en derin teşekkürlerimi sunarım. Oh be..Dünya varmış...Gitmediğim doktor kullanmadığım ilaç kalmamıştı.

OSMAN RAHATLADI

İşçi Salih Vardiya "Zamlardan etkilenmiyorum" dedi

Gırgır muhabiri Abidin'le görüşen Salih Vardiya(39) adındaki bir işçi "Aldığı maaşla ev kirası ödediğini ve rahat geçindiğini" söylemiştir.

Muhabirimizin "Bırak dalgayı..." demesi üzerine konuşmasını sürdüren Salih Vardiya "Yoo...Çok ciddi söylüyorum. Her yaz ailece Antalya veya Bodrum'da tatil de yaparız. Biz Almanya'da çalışıyoruz. Yaz günleri de izine gelip,'tatilimizi yaptıktan sonra Almanya'ya döneriz. Bu yıl biraz erken izine geldim" demiştir.

● Selçuk ve İlyas sakatlanınca perişan olan Fener'e akıl öğretiyoruz...

Abdülkadir Elçioğlu

EŞŞEK HERİF

Hasan Kaçan

SEN BİZİM MAHALLEDEN GEÇERSİN!..

Atilla Atalay

Eninde sonunda, bir gün bizim mahalleden geçeceksiniz. Siz geçmeseniz de bir gün bizim mahalle sizin oralara gelecek.

Yıllar önceydi... Hani "Allah'ın bile unuttuğu yerler" derler ya, işte bizim mahalle İstanbul'un dağında öyle bir yerdi. Hayat kavgasında kimin durupta çevresine bir göz atmaya vakti var? Hele bizim gibi karı-koca çalışanların hiç yok. Bizim için ev akşamları yatmaya geldiğimiz bir yer oldu artık. Çevremizde kim var, kim yok? Komşularımız kim? Hiç bilmiyoruz.

Bir pazar akşamı çıkan yangın da olmasaydı bizim mahallenin ne kadar büyüdüğünü göremeyecektim.

O pazar akşamı sobanın başında oturup televizyon izlerken birden bir gürültüler bağırış, çağırış siren sesleri beni yerimden kaldırdı. Ne oluğunu çok merak etmiştim. Hemen sokağa çıktım. Bir de baktım bizim apartmanın iki sokak ötesindeki bir bina yanıyor. Şaşkınlıktan aklım durdu. O kadar çok insan vardı ki... Üstelik ben oraya o binayı ne zaman yaptıklarını da bilmiyordum. Biraz dikkatle baktım, arkasında onun gibi bir sürü apartman daha var. Neyse hepsi bir tarafa o koşuşturmanın içinde kimi göreyim ister siniz? Dayımı gördüm dayımı. "Bunda ne var" demeyin, adamla tam on beş yıldır görüşmüyoruz. Ayıptır söylemesi ben bizim hatunu kaçırdımdı da o gün bu gündür memlekete gitmedik. Neyse uzatmayalım, bir de baktım dayım. Sarılmalar ağlaşmalar, öpüşmeler. Dayım bana dönüp: "Hadi gel bize gidelim sana yengeni tanıştırayım" dedi. Ben de "Olmaz dayı. Benim ev bu mahallede önce bize gidelim" dedim. Durup dururken "Bizim ki de bu mahallede, üç yıldır burda oturuyoruz" demesin mi? "Eh olur tabi" diye düşündüm. Bu gün gördüklerimden sonra... Bir sürü yeni apartman mantar gibi bitmiş. Dayım da bi tarafında oturuyordur işte... Dayımların evine doğru yola koyulduk. Bir süre yürüdükten sonra dayım bizim apartmanı gösterip, "İşte üç yıldır burda oturuyoruz. 4. kat 22 numara" deyince dayımın ensesine şaka yollu bi tane patlattım. Bizim 14 yıldır 2. katında oturduğumuz apartmanda oturuyordu haa... He he eskiden de böyleydi dayım durmadan yeğenlerine muziplikler yapardı.. Nası bulmuşsa, bulmuş, bizim eve gelmişti sonra da bana şaka yapıyordu. 4. kata çıktığımızda 22 numaranın kapısını açan kadın dayıma "Noolmuş Fikret yangın mı çıkmış?" deyince her şey ortaya çıktı. Hayretti doğrusu, vay anasınıydı üstelik. Sen yıllarca aynı evde otur birbirinin yüzünü görme... Kim bilir belki de bodrum katta da teyzem oturuyordu...

Hemen o akşam hasret gidermek için dayımlarla bizim evde bir araya geldik. Doğrusu bu ya bizim aile dayımlara biraz ters davrandı. Bizim hanım hiç "Hoş geldiniz" filan demeden geçip bir köşeye oturdu. Minibüste oturur gibi oturan yengem dayımın kulağına bir şeyler fısıldadı. İkisi de suratlarını astılar. Benim çocuklardan biri divanın altında öteki kendisini banyoya kilitledi... Neden sonra durumu anladım. Yıllardır hiç bir yere misafirliğe gitmemiştik, kimse de bize misafir gelmemişti. Bayramlarda da fırsat bu fırsat deyip bi yerlere tatile gidiyorduk. Böyle olması doğaldı. Derken biraz ısındık, hanım çay demledi havadan sudan konuşmaya başladık.

—Bu sene kış gelmedi dayı.

—Öhö... Şimdilik öyle İstanbul'un kışı martta.

—Fatura alıyor musunuz bari?

—Hayır veriyoruz. Apartmanın altındaki kasap dükkanı bizim.

—Yaa güzel. Biz etleri migrostan alırız.

—Köye gittin mi dayı?

—Geçen yıl bir nüfus işi için gitmiştim. Oralarda değişmiş.

Ondan sonraki günler hep dayımlara konukluğa gittik. Onlar da bize geldi. Meğer dayımlar da bizim gibi karı-koca çalıştıkları için yıllarca görüşememişiz. Sonra karımın da isteğiyle apartmanın diğer sakinlerine konukluğa gitmeye karar verdik. Onları da tanımalıydık artık.

İlk kez karşımızdaki 11 numaraya gidecektik. Önce ben haber vermeye gittim. Kapıyı usulcacık çaldım, karşıma boyalı, uzun sarı saçlı tülden gecelik giymiş orta yaşlı bir kadın çıktı. Kadının beni yiyen bakışlarına aldırmadan konuştum:

—Öh... Bu akşam size gelicez yani maniniz yoksa...

—Gelin anam ne manisi varmış. Parası olan gelsin. Hepinize en kıyağından muamele var. "Melahat'ın melekleri dedin mi bütün piyasa bilir" Ama sapıklık istemem haa... İçerde Veysel var en ufak falsonuzda ağzınıza s.çar.. Ne zaman geleceksiniz?.

Oradan nasıl kaçtığımı anımsamıyorum. Tam bu olayın üstüne polisin zemin kattaki daireyi basıp gizli bir esrar tekkesini dağıtması beni iyice korkuttu. Tanrım ne biçim yerdi burası. Biz çocuklarımızı keşlerle o biçim kadınların arasında mı büyütüyorduk?

Kararımı vermiştim, biz yapamıycaktık buralarda. Köye geri dönmeliydik. Yatağa girdiğimizde Müzeyyen'e kararımı açıkladım. Ama o benim gibi düşünmüyordu, "Neyi çözümler ki" dedi. "Buradan kaçmak yaşam kavgasını bırakmak neye yarar. Bu kupkuru, kaskatı insan seli arasında yaşamaya zorunluyuz. Üstelik bu beş milyonun içinde daha bir sürü Asım'lar Müzeyyen'ler var."

"Ben bir traktör alırım, evi satıp.. Yok en iyisi tavuk çiftliği kurmak... Ha Müzeyyen?"

– Bu yaştan sonra mı Asım?"

Sabaha kadar uyuyamadık. Sonun da Müzeyyen'i şehrin dışında bir yere taşınmaya razı ettim. Geçici de olsa bir çözümdü. Şehrin iki kilometre dışına taşındık. Camdan bakınca uzakta şehir görünüyordu. Gerçi işe gitmek zor oluyordu ama.. Alışmıştık. Sonra bir sabah camdan baktığımızda İstanbul bizim evin beş metre yakınına gelmişti. Ev sahibimiz "Burayı kat karşılığı sattım. Apartman olucak" deyince herşeyi toplayıp iki üç kilometre daha kaçtık. Ama boşunaydı.. Altı ayda bize yetişmişti koskoca kent. Sonra bir daha... Ardından yine... Sonunda bir de baktık ki yıllar önce bir bohçayla alel acele kaçtığımız köye kadar gelmişiz. Ama artık biliyorum bizim köyü de önüne katıp durmadan ilerleyecek İstanbul...

Eninde sonunda bir gün bizim mahalleden geçeceksiniz. Siz geçmeseniz de birgün bizim mahalle sizin oralara gelecek.

Bitti

Öykücülere duyuru

Bundan 2-3 hafta önce kendisini çok kurnaz zanneden bir okuyucumuz Aziz Nesin'in bir öyküsünü kendisine maledip bize göndermiş. Biz de bu çalıntı öyküyü yayınladık. Üstelik adresine de emeğinin karşılığıdır diyerek 3 bin lira postaladık.

Evet, bize bu öyküyü resmen yutturdu. Yutturabilmesi de bir bakıma doğaldır. Çünkü, bugüne kadar Gırgır'a gönderilen binlerce öyküyü okuyup eledik. Okumaya ve seçmeye de devam ediyoruz. Ayrıca Aziz Nesin'in yüzlerce öyküsü yayınlandığından hepsini bir çırpıda hatırlayabilmemize olanak yok. 12 yıldır Gırgır'a kendi yazıp çizdiklerimizi bile kendimiz hatırlayamıyoruz.

Bu bakımdan zaman zaman bazı ustaların öykülerini bize yutturabilirsiniz ama okuyucuya yutturamazsınız. Hele Gırgır okuyucusuna hiç yutturamazsınız. Nitekim hemen ardından "Bu öykü Aziz Nesin'indi" diye mektuplar yağmaya başladı.

Öykü yazmak hem gönül hem namus işidir. Öykünüz kötü olsun. Ama kendinizin olsun. Kendi emeğinizin yayınlanmamışı, çalıntı emeğin yayınlanmışından daha saygındır.

● **Not:** Şimdi Aziz Nesin'in öyküsünü kendi adına bize postalayan arkadaşa bir önerimiz var. Aldığı 3 bin lirayı Aziz Nesin'in adresine postalarsa belki vicdanı biraz rahatlar.

Gırgır

Tuncay Akgün

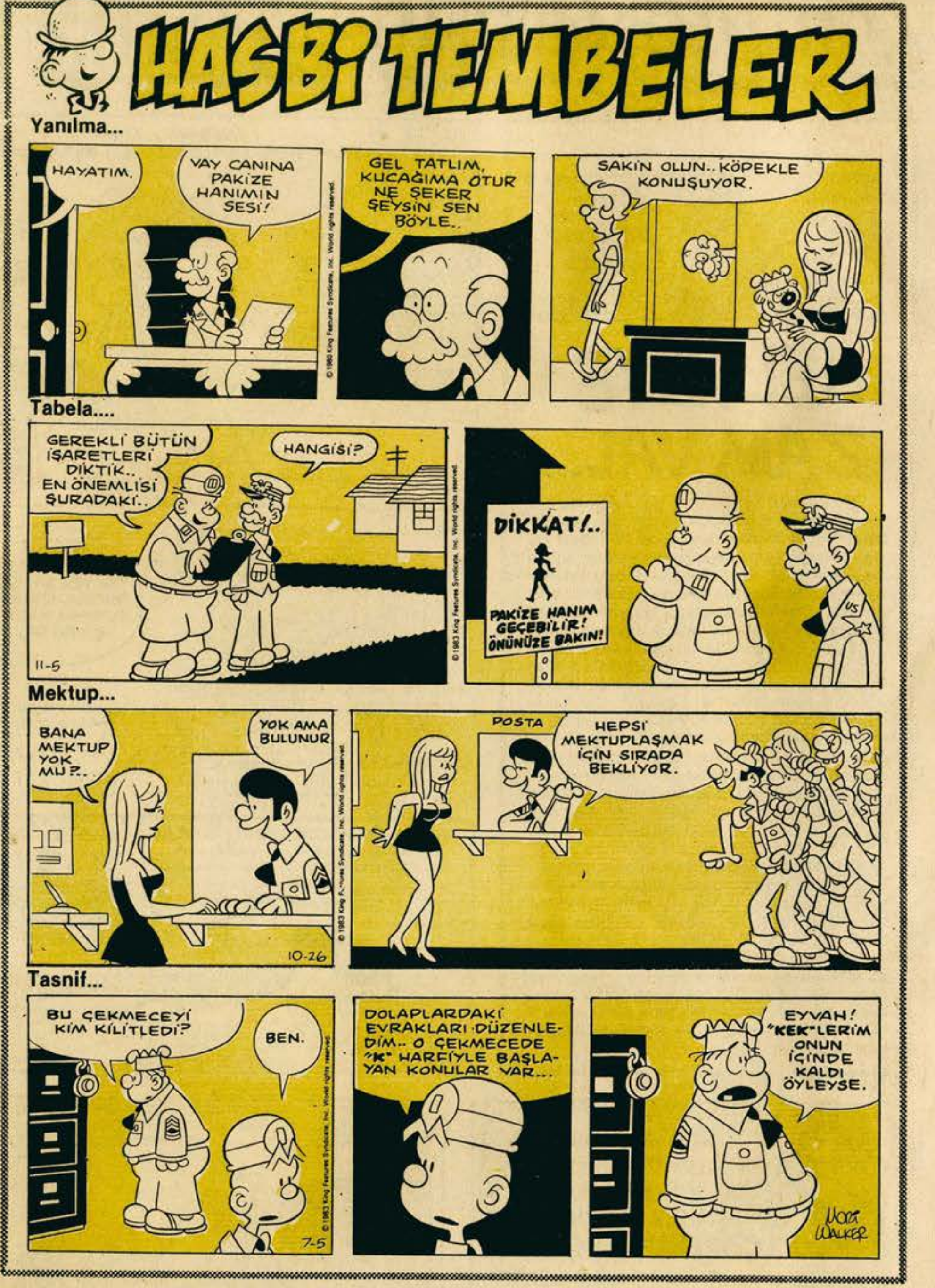

MUHLİS BEYİN YAMUK DÜNYASI

BEHİÇ ve LATİF

HELŞEYE ZAM VAL...

Bu sevinçli habeli bölle güneşli bir bahal sabahı sizlere duyurmak inanın beni çok kıllandırıyol ve mütehassıs ediyol. Nihağyet bizim de insan olduyumuz gerçeyi gözler önüne ayı kibi serildi. Sayın Turgut Özüal beyin ellerine sağlık. Bize kim olduyumuzu hatırlattı. Baravo.. Cep dolusu baravo. Hepimiz dönüşü olmayan bir kahata saplandık. Vijdanımız hoş

Evek! Bundan bölle bir çok gıda sabzeleri ve giyim elbiseleri eskiden olduyu kibi ölle üç kuruşa rezil bir şekilde satılmıyıcak. Biz de insana yakışır vaziyette ve guruğrumuz incinmeden yüskek fiyatlarla alışveriş yapıcağız.. Önümüzdeki günlerde ekmek fiyatları ikibin dolar, fasülle mersimek, nohutt ve temel anamaddeleri altıbin mark olucek. Altının külosu isiyse yediyüz liraya kadal fırlıycak. Ayrıca Malbonya, Kenter ve Palmer adlı sigaralar bakkal, nalbur, vestiyer ve benzeri dükkanlarda yekten satılıcak. Sigara alanların ve satanların bu işten hiçbir menfaati olmayacak... Sağdece ve sağdece birkaç sigara daha fazla satılmış olucak ve birkaç kişi zehirlenmekten kurtulucak hepşi bu. Gelecek günlerde daha büyük ve çökertici zamlar gelmesini diliyor ve sinemaya gidiyoluz. Necmi abiler gelirlerse yarın öğlenden somra gelsinler. Taha önce beni bulamazlar. Birt takım işlerim var. Birkaç barometre ve bir iki tane simit almam lağzım. Zamlarla ilgili bir inceleme yapıyolum da.

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN:
Bülent ARABACIOĞLU
EE? ELİMDEKİLERLE ZİLİ NASIL ÇALACAAM?
HEH..HE. KOLAYI VAR. AZICIK TEKMELERSEM DUYARLAR ELBET!
GÜM!
GÜM!
GÜM!
?!
HAYIRDIR? BİRİ KAPIYI KIRMAYA ÇALIŞIYOR GALİBA!
MARKETE ÖTEBERİ ISMARLAMIŞTIM. HERHALDE ONU GETİRDİLER. BEN BAKARIM!
GÜM!
GÜM!
HOŞT!.. KIŞT!. GELME ÜSTÜME, BAK SONRA KÖTÜ OLURUZ!
HIRRR!
GÜM! GÜM!.
GELDİM GELDİM!
GÜM!
GÜM!
AMAN!
?
NE VAHŞİ KÖPEKMİŞ!..
AAA!.
FAKAT SİZ YERDE N'APIYORSUNUZ?
YOKSA? HAA ANLADIM TABİİ. HEH HEH..NEYSE, ŞU ELİMİ TUTUN DA KALKMANIZA YARDIM EDİİM.
?
..O KONUYU SONRA KONUŞURUZ.
YANILMAMIŞIM! KIZ BANA FENA ABAYI YAKMIŞ YAV!
!
.. SOKAKTA UTANDI. ŞİMDİ AYAKLARIMA KAPANIYOR! VAH GARİP VAH!
AYY!. SIRILSIKLAM OLDUM!..
AL İŞTE! KENDİ AĞZIYLA DA SIRILSIKLAM AŞIK OLDUĞUNU İTİRAF ETTİ!
GIRRR!. HIRAARR HIIRRR!
AA SIKTIN AMA!. İŞİN YOK MU SENİN.. HADİ KIŞT!
PARS, TOZ OL!. VALLA ZATEN SİNİRİM TEPEMDE. HIRSIMI SENDEN ÇIKARMIİM!
İYK!
KIZCAĞIZ BENDEN UMDUĞU İLGİYİ BULAMAYINCA HIRSLANDI TABİİ Kİ!
SEN! BENİ TAKİP ET!
HIRR! SAKİN OL MELİKE!
..BU SALAK ELİNDEKİLERİ MUTFAĞA BIRAKIP, DEFOLANA KADAR SİNİRİNE ÇÜŞ DE! GIRR..
EE?
VALLA BU KIZ ÇILGIN YAV! ALENEN BENİ ODASINA ÇAĞIRIYOR.
CART!
...BU YAŞTA KALBİNİ KIRMAK İSTEMİYORUM FAKAT BU AŞKIN YÜRÜMEYECEĞİNİ ANLATMAK GEREK!
CİYYAK!

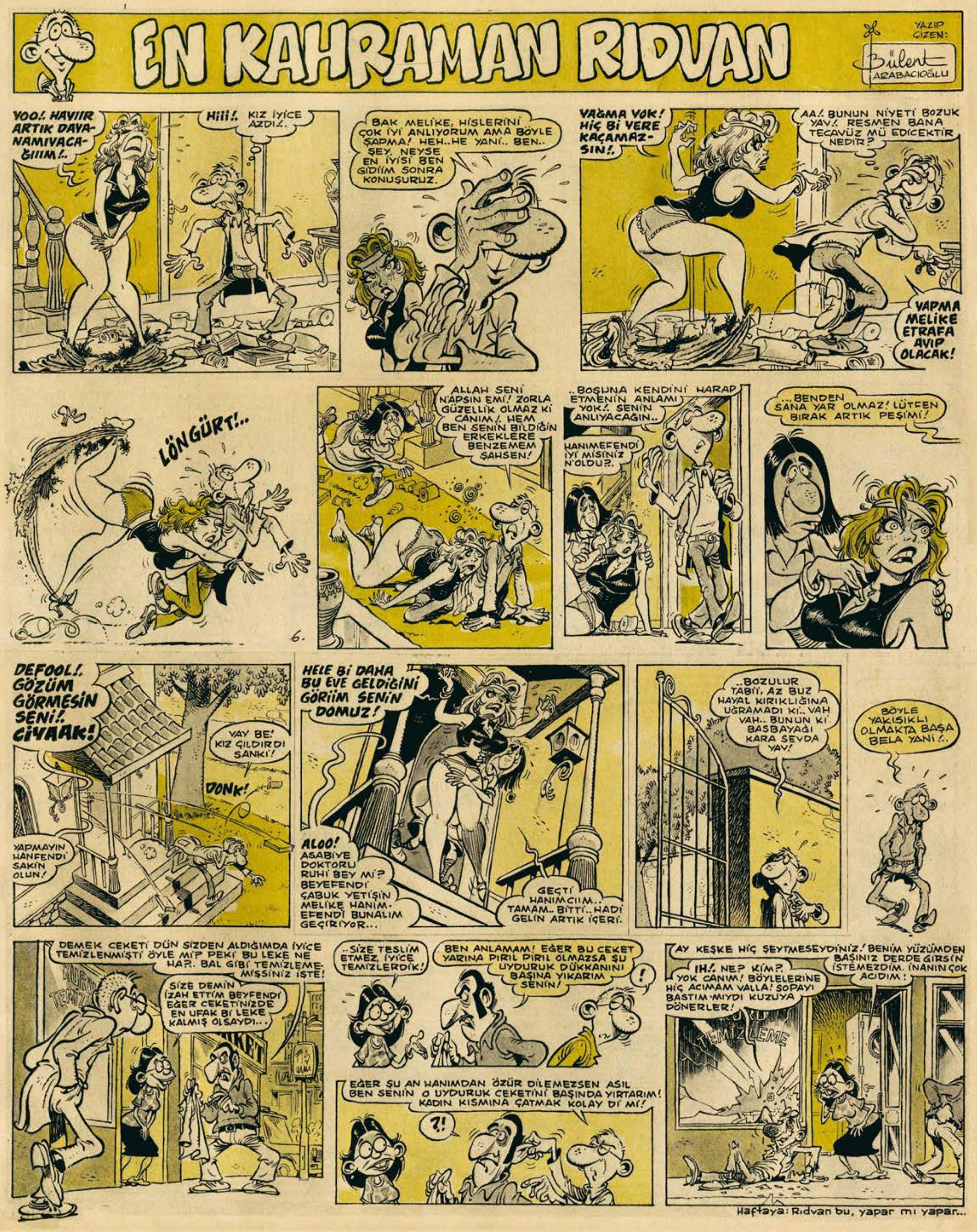

Haftaya: Rıdvan bu, yapar mı yapar...

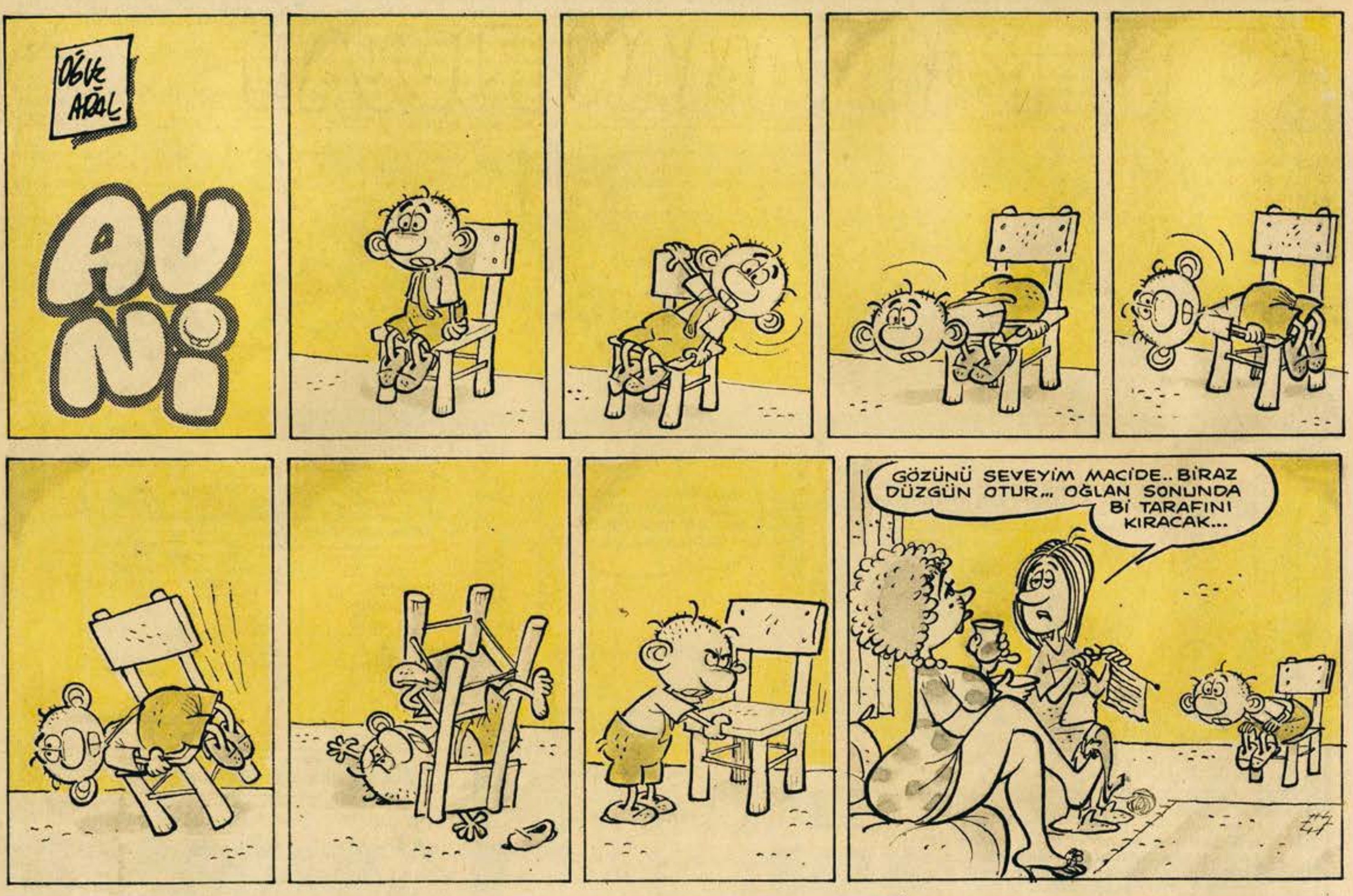

OĞUZ ARAL
AVNİ
GÖZÜNÜ SEVEYİM MACİDE.. BİRAZ DÜZGÜN OTUR... OĞLAN SONUNDA Bİ TARAFINI KIRACAK...

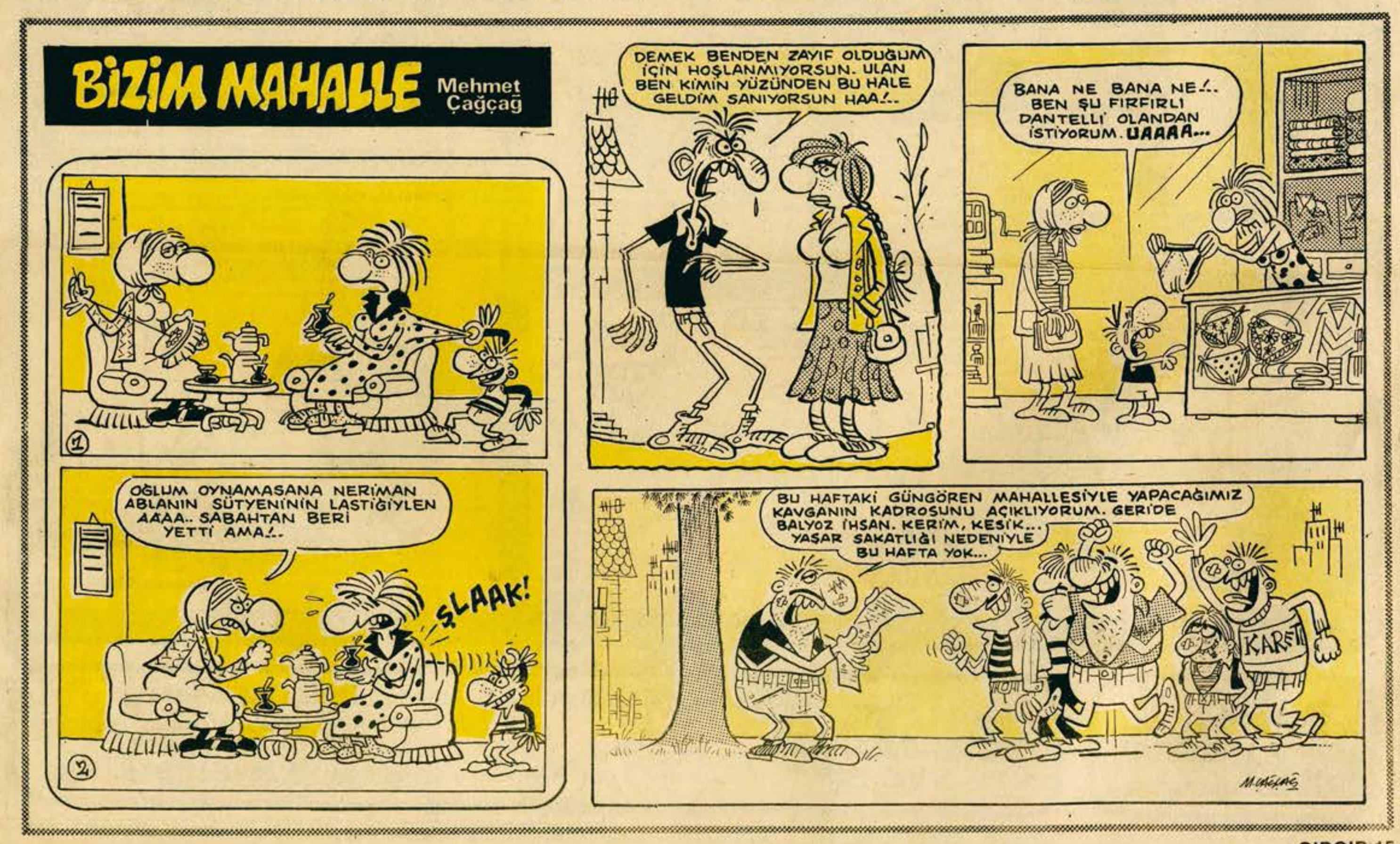

BİZİM MAHALLE
Mehmet Çağçağ
OĞLUM OYNAMASANA NERİMAN ABLANIN SÜTYENİNİN LASTİĞİYLEN AAAA.. SABAHTAN BERİ YETTİ AMA!..
ŞLAAK!
DEMEK BENDEN ZAYIF OLDUĞUM İÇİN HOŞLANMIYORSUN. ULAN BEN KİMİN YÜZÜNDEN BU HALE GELDİM SANIYORSUN HAA!..
BANA NE BANA NE!.. BEN ŞU FIRFIRLI DANTELLİ OLANDAN İSTİYORUM. UAAAA...
BU HAFTAKİ GÜNGÖREN MAHALLESİYLE YAPACAĞIMIZ KAVGANIN KADROSUNU AÇIKLIYORUM. GERİDE BALYOZ İHSAN, KERİM, KESİK... YAŞAR SAKATLIĞI NEDENİYLE BU HAFTA YOK...

GIRGIR
YIL:12
SAYI:605
8 NİSAN 1984 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **MUAMMER BARUTÇU**

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul
Tel:528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF